

VLADIMÍRA KLANICA

DIPLOMOVÁ PRÁCE OBCHODNĚ ADMINISTRATIVNÍ CENTRUM LETNÁ

HODNOCENÍ VEDOUCÍHO PRÁCE PROF. ING. ARCH. LADISLAVA LÁBUSE

ÚVOD

Zadání zástavby úzkého lineárního pozemku, vymezujícího severozápadní hranici Letenské pláně, který je dnes zastavěn zbývajícími objekty vilového charakteru, sledovalo prověřit schopnost řešit složitý komplex dostavby v exponované, dopravně velmi zatížené poloze, včetně vypořádání se s paradoxem daným stávajícím kontextem struktury zástavby místa a nově plánovanou zástavbou s administrativní funkcí i očekávanou kapacitou zadání.

Studenti měli možnost zacházet se stávajícími stavbami dle vlastního uvážení – zachovat všechny, (resp. všechny čtyři, které mají charakter městských vil), či jen část a integrovat je do návrhu dostavby území nebo je obětovat uvolnění možností nové formy zástavby. I v tomto případě při omezení sledování kontextu okolního prostředí, které nutí řešit paradox lokality – obrovské měřítko Letenské pláně, vymezené na severní a východní hraně mohutnými objemy staveb a drobné měřítko vilové zástavby na sever od řešeného pozemku.

KONCEPCE

Vladimír Klanica se rozhodnul ponechat všechny stávající hodnotnější a objemově uplatnitelné stavby na pozemku. Svůj koncept založil na důkladných analýzách lokality a pečlivém ověřování mnoha možností a způsobů řešení její zástavby. Výsledný koncept založený na vytváření hmotových drúz staveb srostlých z 2 až 4 menších objemů, půdorysně odpovídajících měřítku vil, otevřel neočekávané možnosti hledání forem s uspokojivou kapacitou ploch a přitom nevybočujících v jednotlivých elementech nových staveb z drobného měřítka zástavby lokality.

HODNOCENÍ

Zvolený koncept zástavby přináší velice zajímavé řešení téměř neřešitelného problému kontextu a kontradikce provozních potřeb nové zástavby a měřítka staveb lokality. Ve srovnání s jinými koncepty je zřejmé, že potencionál tohoto řešení přináší ojediněle přesvědčivé výsledky ve sledované relaci udržení měřítka objemů i rozumné využitelnosti ploch pro daný účel.

Diplomová práce svědčí o celistvosti přístupu a kvalitě návrhu, přesto zmíním dva aspekty, které ve mně vyvolávají polemické otázky.

1/ Koncept rozdrobení hmot zástavby včetně ploch pozemku byl v jisté fázi ještě důkladněji využit, výrazněji než je znázorněno ve výsledné formě DP. Členěním prostorů mezi domy na menší a více vymezené části, které vytvářely spolu s drúzou domů na celém pozemku totálně uplatněný, rozvolněný až mírně chaotický rastr organizační struktury, podobný záplatované látce „*patchwork z různých elementů a prostorů*“.

Opuštění této z hlediska rozdrobení a vizuálního i pocitového oddělení a vymezení prostorů mezi navrhovanými objekty nejdůslednější verze a návrat k původně

sledovaným „švům“ mezi koridory, lemujícími obě podélné strany pozemku, zřejmě vychází z vize autora o budoucí podobě těchto koridorů. Ulice Milady Horákové jako městské třídy a železniční trasy po plánovaném zapuštění a zastřešení jako zelené parkové linie spojující Dejvické nádraží, Špejchar a rozhodnutím otevřít více prostory mezi domy i Letnou, se Stromovkou.

Je otázka, zda by se tohoto efektu nedalo dosáhnout i částečným udržením původně navrhované drobnější struktury prostorů mezi domy, méně důsledným uplatněním jejich diferenciací či četností „švů“. Navržené jednotné plató, na kterém jsou drúzy domů umístěny, je obhajitelné, pokud by se vize transformace železniční trasy i frekventované radiály na oblíbené pěší trasy podařila uplatnit na obou stranách pozemku.

Pokud ne, bylo na místě sledovat kompromis mezi původně uvažovaným rozdrobením prostorů mezi domy a finálním, možná až příliš sceleným a otevřeným řešením. Neztrácet víru ve vize je stejně důležité, jako umět sledovat i důsledky jejich jen částečného naplnění.

2/ Zvolenému konceptu návrhu neprospívá, okolnímu prostředí i vlastním vilám, trochu cizí materiálové řešení fasád a částečně i až příliš dominantní uplatnění rastrů oken na fasádách. Režné zdivo je trochu v protikladu zvolenému řešení návrhu, díky výrazné diferencii vůči omítaným fasádám stávajících objektů, které vedle přistavěných částí vypadají trochu nepatřičně a ne jako základní prvek návrhu, na kterém je vystavěn. Je to znát i z porovnání působení konceptu i vlastního návrhu zástavby z fotografie modelu, kde jednotnost materiálu jednotlivých elementů v modelu působí pro daný koncept příznivěji, než u vizualizací. Sjednocení působení hmot objektů složených z jednotlivých částí nepomáhají ani diferencí materiálu přehlušené nenápadné nuance ve formátování a členění oken.

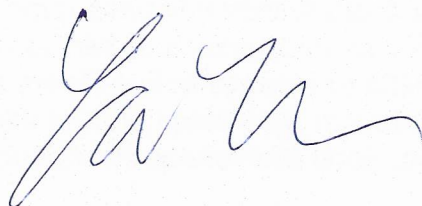
ZÁVĚR

Martin Klanica patřil k nejnadanějším i nejpilnějším a oborem nejzaujatějším studentům, které jsem měl možnost v posledních letech učit, což jsem mohl dlouhodobě sledovat během několika ateliérů i BP, které u nás zpracovával. Průběh i výsledek DP mé očekávání, přes uvedené polemické připomínky, splnily.

Vzhledem k rozsahu a složitosti zadání, je diplomová práce zpracována v analytické i syntetické návrhové části velice přesvědčivě, s nadhledem i se schopností řešit tak komplikované úkoly komplexně a vědomě tvůrčím způsobem na všech úrovních, od konceptu, přes urbanistické, architektonické i provozní aspekty zadání.

Celkově projekt hodnotím 95 body, v klasifikační stupnici ESTC známkou A.

Ladislav Lábus

28. 5. 2017